

9. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2020 r.

11. Sąd Okręgowy w Poznaniu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Borowczak

Protokolant: prot. sąd. Magdalena Górecka

12. przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Gostyniu Justyny Cała

13. po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 października 2020r.

14. sprawy D. A., córki S. i L. z domu Ł., urodzonej w dniu (...) w Ś.

15. oskarżonej o to, że

16. w okresie od października 2012r. do listopada 2016r. w G., w woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. w postaci dofinansowania z (...) do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych, będąc zatrudnioną na stanowisku głównej księgowej w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. sporządziła, a następnie przedłożyła nierzetelne i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci wniosków o wypłatę miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych za okresy sprawozdawcze od października 2012r. do kwietnia 2014r. i od lipca 2014r. do listopada 2016r. oraz miesięczne informacje o wynagrodzeniach, zatrudnieniu i stopniach niepełnosprawności pracowników niepełnosprawnych zatrudnionych w (...) Sp. z o.o., w których zawarła mające istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego dofinansowania niezgodne z prawdą dane dotyczące należnej kwoty dofinansowania i kosztów płacy ponoszonych przez pracodawcę na każdego z zatrudnionych pracowników niepełnosprawnych w zakresie finansowanych przez pracodawcę obowiązkowych składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe wykazując w/wym. składki jako zapłacone w zakresie i terminach przewidzianych przepisami prawa, podczas gdy składki te w rzeczywistości nie zostały zapłacone, poprzez wprowadzenie (...) w błąd co do rzetelności i prawdziwości przedkładanych dokumentów oraz co do faktu finansowania przez pracodawcę obowiązkowych składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe doprowadziła (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 978.941,05 złotych.

17. tj. o czyn z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w związku z art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i art.12§1 k.k.

1) Oskarżoną uznaje za winną przestępstwa art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w związku z art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i art.12§1 k.k. popełnionego w sposób wyżej opisany i za to na podstawie art.294§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. oraz art.33§2 k.k. wymierza jej karę:

a) 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

b) grzywny w liczbie 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 20 (dwadzieścia) złotych.

2) *Na podstawie art.69§1 k.k. i art.70§1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby.*

3) *Na podstawie art.73§1 k.k. oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.*

4) *Na podstawie art.72§1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do informowania pisemnie kuratora o przebiegu okresu próby raz na trzy miesiące.*

5) *Na podstawie art.41§1 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz zajmowania stanowiska głównej księgowej na okres 2 (dwóch) lat.*

6) *Na podstawie art.627 k.p.k. oraz art.2 ust.1 pkt 3 i art.3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1.350,09 zł, w tym opłatę w kwocie 980 zł.*

Sędzia Tomasz Borowczak

UZASADNIENIE		
Wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 8 października 2020r.	Sygnatura akt	III K 211/20
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. <u>Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</u>		
1. USTALENIE FAKTÓW		

Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. A.	<p>D. A. w okresie od października 2012r. do listopada 2016r. w G., w woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. w postaci dofinansowania z (...) do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych, będąc zatrudnioną na stanowisku głównej księgowej w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. sporządziła, a następnie przedłożyła nierzetelne i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci wniosków o wypłatę miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych za okresy sprawozdawcze od października 2012r. do kwietnia 2014r. i od lipca 2014r. do listopada 2016r. oraz miesięczne informacje o wynagrodzeniach, zatrudnieniu i stopniach niepełnosprawności pracowników niepełnosprawnych</p>	

zatrudnionych w (...) Sp. z o.o., w których zawarła mające istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego dofinansowania niezgodne z prawdą dane dotyczące należnej kwoty dofinansowania i kosztów płacy ponoszonych przez pracodawcę na każdego z zatrudnionych pracowników niepełnosprawnych w zakresie finansowanych przez pracodawcę obowiązkowych składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe wykazując w/wym. składki jako zapłacone w zakresie i terminach przewidzianych przepisami prawa, podczas gdy składki te w rzeczywistości nie zostały zapłacone, poprzez wprowadzenie (...)w błąd co do rzetelności i prawdziwości przedkładanych dokumentów oraz co do faktu finansowania przez pracodawcę obowiązkowych składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe doprowadziła (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 978.941,05 złotych - wypełniając w ten sposób znamiona przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. w związku z art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i art.12§1 k.k.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>1</p>	<p>D. A.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonej, Sąd uznał, że wina i sprawstwo D. A. nie budziły żadnych wątpliwości, a wniosek złożony w trybie art.335 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego na posiedzeniu w trybie art.343 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego możliwe było kateryczne stwierdzenie, iż oskarżona dopuściła się przestępstwa szczegółowo opisanego w uzasadnianym wyroku.</p> <p>Przestępstwo oszustwa określone w art.286§1 k.k. polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej</p>			

w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Kodeks karny nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić daną osobę w błąd – należy więc przyjąć, że zachowanie sprawcy w tym zakresie może przybrać dowolną formę, jeżeli tylko finalnie doprowadzi do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem a rzeczywistym stanem rzeczy. Dla przykładu, może to nastąpić za pomocą słów, pisma, gestu, przedłożenia stwierdzających nieprawdę lub fałszywych dokumentów itp.. Wprowadzenie w błąd musi dotyczyć okoliczności istotnych, a więc takich, które mogłyby mieć wpływ na podjęcie przez pokrzywdzonego decyzji o rozporządzeniu mieniem, w tym zwłaszcza okoliczności powodującej, że dokonane przez niego rozporządzenie mieniem ma dlań charakter niekorzystny. Jednocześnie, między owym wprowadzeniem w

błąd, a następującym po nim niekorzystnym rozporządzeniem mieniem musi zachodzić związek przyczynowy. Ponadto, istotnym elementem przestępstwa oszustwa jest dobrowolność rozporządzenia mieniem przez osobę pokrzywdzoną na rzecz sprawcy.

Ustawowe znamię stanowiące skutek przestępstwa oszustwa wypełnione zostaje wtedy, gdy sprawca, działając w sposób opisany w tym przepisie, doprowadza inną osobę do rozporządzenia mieniem, które jest niekorzystne z punktu widzenia interesów tej osoby lub innej osoby pokrzywdzonej. Jak słusznie wskazuje się w doktrynie w użytych przy przestępstwie oszustwa sformułowaniu „doprowadza” ustawodawca ujawnia konieczność istnienia związku przyczynowego pomiędzy podstępem, polegającym na wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem. Konieczne jest zatem ustalenie okoliczności mających decydujące znaczenie dla decyzji o dokonaniu danej czynności i czy odnośnie

do tych okoliczności jedna ze stron nie wprowadziła drugiej w błąd. Pojęcie korzyści majątkowej, którą osiąga w ten sposób sprawca, powinno być przy tym rozumiane szeroko i nie wyklucza istnienia tego znamienia nawet fakt, że sprawca zakłada zwrot mienia pokrzywdzonemu, czy też spełnienie swego świadczenia. Nie wyklucza niekorzystności rozporządzenia również okoliczność, iż szkoda może być naprawiona, a w szczególności, że pokrzywdzonemu przysługuje roszczenie cywilne. Niekorzystne rozporządzenie mieniem oznacza bowiem pogorszenie sytuacji majątkowej rozporządzającego i jest szersze od pojęcia szkody i straty (zob. J. Satko, Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2000r., sygn. akt V KKN 267/2000, LEX nr 43441, wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 września 2014r., sygn. akt II AKa 145/14, LEX nr 1527200). Dla właściwej wykładni znamienia „niekorzystnego rozporządzenia mieniem” istotne znaczenie ma więc to, że droga pochodzenia przestępstwa oszustwa kończy się z chwilą rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. Dlatego też korzystność czy też niekorzystność owego rozporządzenia

należy oceniać tylko z punktu widzenia okoliczności istniejących w czasie rozporządzania mieniem, a nie tych, które następują później.

Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, gdyż warunkiem odpowiedzialności jest działanie lub zaniechanie sprawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa musi więc nie tylko chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania.

Sama korzyść majątkowa, której osiągnięcie jest celem działania sprawy, to zgodnie z art.115§4 k.k. korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego.

Zgodnie z art.294§1 k.k. jeżeli przestępstwo z art.286§1 k.k. zostało popełnione w stosunku do mienia znacznej wartości sprawca podlega surowszej odpowiedzialności.

Mieniem znacznej wartości jest zaś mienie,

którego wartość w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza 200.000 złotych (art.115§5 k.k.).

Przestępstwo z art.297§1 k.k. popełnia z kolei ten, kto w celu uzyskania dla siebie lub kogo innego, (...) od organu lub instytucji dysponujących środkami publicznymi - kredytu, pożyczki pieniężnej, poręczenia, gwarancji, akredytywy, dotacji, subwencji, potwierdzenia przez bank zobowiązania wynikającego z poręczenia lub z gwarancji lub podobnego świadczenia pieniężnego na określony cel gospodarczy, instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego, przedkłada podrobiony, przerobiony, poświadczający nieprawdę albo nierzetelny dokument albo nierzetelne, pisemne oświadczenie dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, instrumentu płatniczego lub zamówienia.

Odnosząc te uwagi ogólne do realiów niniejszej sprawy wskazać należy, iż oskarżona D. A. w okresie od października 2012r. do listopada 2016r. w G., będąc zatrudnioną na stanowisku głównej księgowej w (...) spółce z o.o. z siedzibą w G. sporządziła, a następnie

przedłożyła nierzetelne i poświadczające nieprawdę dokumenty w postaci wniosków o wypłatę miesięcznego dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych za okresy sprawozdawcze od października 2012r. do kwietnia 2014r. i od lipca 2014r. do listopada 2016r. oraz miesięczne informacje o wynagrodzeniach, zatrudnieniu i stopniach niepełnosprawności pracowników niepełnosprawnych zatrudnionych w (...) Sp. z o.o., w których to dokumentach zawarła mające istotne znaczenie dla uzyskania dofinansowania z (...) do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych, a niezgodne z prawdą dane dotyczące należnej kwoty dofinansowania i kosztów płacy ponoszonych przez pracodawcę na każdego z zatrudnionych pracowników niepełnosprawnych w zakresie finansowanych przez pracodawcę obowiązkowych składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe wykazując w/wym. składki jako zapłacone w zakresie i terminach przewidzianych przepisami prawa – podczas gdy składki te w

rzeczywistości nie zostały zapłacone.

W ten sposób - posługując się dokumentami - D. A. wprowadziła (...) w błąd co do rzetelności i prawdziwości przedkładanych dokumentów oraz co do faktu finansowania przez pracodawcę obowiązkowych składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe doprowadziła (...) - doprowadzając w ten sposób ów fundusz do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej kwocie 978.941,05 złotych.

W tej sytuacji wypełnienie przez oskarżoną znamion przestępstwa określonego w art.286§1 k.k. i art.297§1 k.k. nie budziło wątpliwości.

Nadto z uwagi na fakt, iż na czyn oskarżonej złożyło się szereg czynności, podejmowanych niewątpliwie w krótkich odstępach czasu oraz ze z góry powziętym zamiarem, zasadnym było ujęcie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego D. A. również art.12§1 k.k..

Konsekwencją ustalenia łącznej wartości mienia będącego przedmiotem przestępczego zachowania oskarżonej było stwierdzenie, iż było to mienie znacznej

<p>wartości, wobec czego również art.294§1 k.k. został przyjęty w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej.</p> <p>Wobec powyższego Sąd uznał, iż D. A. wypełniła swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art.286§1 k.k. w zw. z art.294§1 k.k. i z art.297§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art.12§1 k.k..</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. A.	1-5	1-5	<p>Uznając winę oskarżonej D. A. za wykazaną Sąd przystąpił do wymierzenia odpowiedniej i sprawiedliwej kary, adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionego czynu, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz warunki i właściwości osobiste sprawcy. Ponadto orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a Sąd wymierzając karę, miał na uwadze także zasady prewencji ogólnej. Jednocześnie Sąd baczył jednak, by wymierzona kara uwzględniała motywację i sposób zachowania, rodzaj i</p>

stopień naruszenia
ciężących na oskarżonej
obowiązków, rodzaj i
rozmiar ujemnych
następstw przestępstwa
oraz możliwość ich
naprawienia w przyszłości.
Ponadto Sąd, wymierzając
karę – zgodnie z
dyspozycją art.53§2 k.k.
– uwzględnił także
właściwości i warunki
osobiste oskarżonej,
sposób życia przed
popelnieniem
przestępstwa i zachowanie
się po jego popelnieniu.

Przy wymiarze kary Sąd,
kierując się dyrektywami
wymiaru kary zawartymi w
art.53 k.k. oraz art.115§2
k.k. miał na uwadze tak
okoliczności obciążające
jak i łagodzące dotyczące
oskarżonej.

I tak okolicznościami
obciążającymi były:

- długi okres działania
oskarżonej (niemal cztery
lata) i działanie w
warunkach czyn ciągłego,

- wysoka wartość
powstałej szkody,

- kumulatywna
kwalifikacja prawna
przestępstwa
przypisanego oskarżonej,

Za okoliczności łagodzące
Sąd uznał:

- zachowanie oskarżonej
po dokonaniu
przestępstwa - wyrażenie
skruchy i fakt
doprowadzenia do
rozpoczęcia naprawienia

szkody przez spółkę zatrudniającą oskarżoną, która to spółka de facto odniosła korzyść z przestępstwa,

- niekaralność oskarżonej za przestępstwa,

- postawę procesową oskarżonej, która przyznała się do popełnienia zarzucanego jej przestępstwa i uzgodniła z Prokuratorem oraz oskarżycielem posiłkowym wymiar kary i środków karnych, w konsekwencji czego możliwe było wydanie wyroku na posiedzeniu w trybie art.343 k.p.k..

Mimo wielu okoliczności obciążających, wobec dotychczasowej niekaralności oskarżonej za przestępstwa oraz jej postawy procesowej Sąd uznał, iż przy wymiarze kary D. A. nacisk należy położyć na dyrektywę prewencji indywidualnej w jej aspekcie wychowawczym. W konsekwencji Sąd wymierzył oskarżonej uzgodnioną pomiędzy nią a Prokuratorem i oskarżycielem posiłkowym karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku (taka kara - mimo że równa dolnej granicy ustawowego zagrożenia - winna być uznana za adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonej i stopnia społecznej

szkodliwości jej
przestępstwa) z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania na okres 3 lat.
Taki okres próby powinien
zdaniem Sądu pozwolić na
ostateczną weryfikację, czy
prognoza kryminologiczna
wobec oskarżonej okazała
się trafna.

Mając jednocześnie na
względnie potrzebę
kształtowania
świadomości prawnej
społeczeństwa, a w
tym zakresie zwłaszcza
zapobieżenie społecznemu
poczuciu bezkarności
sprawcy i braku
odpowiedniej reakcji
organów wymiaru
sprawiedliwości na
popęlnienie przestępstwa
Sąd na podstawie
art.33§2 k.k. wymierzył
oskarżonej także karę
grzywny, ustalając liczbę
stawek dziennych na
200 jako odpowiednią
do stopnia zawinienia
oskarżonej i społecznej
szkodliwości przypisanego
jej czynu, przy ustaleniu
wysokości jednej stawki
dziennej na kwotę 20
złotych. Tak określony
wymiar kary grzywny
pozostaje w odpowiedniej
relacji do stosunków
majątkowych, dochodów
D. A. i jej możliwości
zarobkowych. Orzeczenie
kary grzywny stanowiło
wzmocnienie poczucia
sprawiedliwej odpłaty za
przypisany oskarżonej
czyn zabroniony i
dodatkową dolegliwość

dla niej, a wymierzenie jej obok kary pozbawienia wolności winno zmusić ją do krytycznej refleksji nad swoim zachowaniem, zapobiegając dodatkowo powrotowi na drogę przestępstwa.

Dodatkowo zasadne było poddanie oskarżonej pod dozór kuratora sądowego, co powinno - w połączeniu z nałożonym na oskarżoną obowiązkiem informowania pisemnie kuratora o przebiegu okresu próby – skutecznie pozwolić na kontrolę zachowania D. A. w okresie próby.

Celowym było również orzeczenie na podstawie art.41§1 k.k. wobec oskarżonej zakazu zajmowania stanowiska głównej księgowej na okres 2 lat. Niewątpliwie D. A. dokonując przypisanego jej przestępstwa nadużyła zajmowanego stanowiska głównej księgowej w (...) spółce z o.o. i okazała, że dalsze zajmowanie przez nią takiego stanowiska zagraża istotnym dobrom chronionym prawem.

Sąd pragnie w tym miejscu z całą mocą podkreślić, iż wszystkie rozstrzygnięcia wyroku zostały uzgodnione przez oskarżoną z Prokuratorem (a nie sprzeciwił się temu pokrzywdzony reprezentowany przez profesjonalnego

			pełnomocnika), Sąd uznając to porozumienie stron za godne akceptacji przychylił się do wniosku i wydał wyrok skazujący na posiedzeniu w trybie art.343 k.p.k. nie prowadząc postępowania dowodowego (art.343§4 k.p.k.).
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Przypomnieć w tym miejscu należy, iż strony zgodnie ustaliły, że na oskarżoną nie będzie nakładany obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Pokrzywdzony (...) - działający w niniejszej			

sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, a reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika – po doręczeniu odpisu wniosku Prokuratora składanego w trybie art.335§1 k.p.k. pierwotnie złożył wniosek o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego (pismo procesowe z 18 września 2020r. - k.2227), jednakże wynikało to z braku wiedzy pełnomocnika o zawartej umowie pomiędzy (...) a (...) spółką z o.o. (vide: oświadczenie pełnomocnika (...) zawarte w protokole posiedzenia k.2232).

Po zapoznaniu się ze stosowną dokumentacją w tym zakresie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego na posiedzeniu w dniu 8 października 2020r. cofnęła wszystkie wnioski zawarte w piśmie procesowym z dnia 18 września 2020r..

W tej sytuacji Sąd uznał, że skoro oskarżyciel posiłkowy reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie domaga się nałożenia na oskarżoną obowiązku naprawienia szkody, to Sąd nie powinien uzależnić wydania wyroku skazującego w trybie dobrowolnego

<p>poddania karze od wyrażenia zgody na takie rozwiązanie - nie powinno być bowiem rolą Sądu czynienie zabiegów w tym zakresie wbrew stanowisku samego pokrzywdzonego reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika.</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6</p>	<p>O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl zasady, że skoro to zawinione zachowanie koszty te spowodowało, to oskarżona - a nie podatnicy - winna je ponieść. Dodatkowo takie rozstrzygnięcie zostało ustalone pomiędzy stronami procesu.</p>	
<p>6. <i>1Podpis</i></p>		
<p>Poznań, 9 listopada 2020r. SSO Tomasz Borowczak</p>		

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi oskarżyciela posiłkowego (...) – radcy prawnemu A. J.
3. przedłożyć za 14 dni od doręczenia lub po wpłynięciu apelacji.

Poznań, dnia 9 listopada 2020r.

SSO Tomasz Borowczak